

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124294054
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6124294054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Jozef Tomko, advokát, so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, IČO: 37870505, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpená: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, o zaplatenie 2.771, 33 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 18C/7/2024-298 zo dňa 14.5.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v danej veci súd posudzoval tvrdenia žalobkyne, či ide o nárok na náhradu škody, ktorý by mal byť krytý povinným zmluvným poistením. Keďže však žalovaná vznesla námietku premlčania, zaoberal sa v zmysle ustálenej súdnej praxe jej vyhodnotením, nakoľko pri dôvodnosti musí súd žalobu zamietnuť v zmysle § 100 ods. 1 OZ. Poukázala na ust. § 106 Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravená kombinácia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, pričom obe sú rovnocenné a na premlčanie práva stačí uplynutie ktorejkoľvek z nich. Zároveň ale platí, že subjektívna premlčacia lehota plynie len v rámci objektívnej.

2. Ustálil, že medzi stranami bol spor o právnom posúdení otázky, či sa pre prípad uplatnenia náhrady škody, ktorá je krytá poistením (povinným zmluvným poistením), aplikuje ust. § 104 Občianskeho zákonníka, nakoľko uvedená právna otázka má zásadný význam v tomto konaní. Vo svojom predbežnom právnom posúdení poukázal, že prax súdov nie je zjednotená a aj civilné senáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydali protichodné rozhodnutia v tejto právnej otázke. Poukázal pritom na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, a to rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/53/2023 z 28.11.2024, konkrétne bod 24. odôvodnenia predmetného rozhodnutia, kde dovolací súd poukázal, že „vzťahy medzi škodcom, poškodeným a poisťovateľom je potrebné rozlišovať. Zatiaľ čo vzťah poškodeného a škodcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 427 a nasl. Občianskeho zákonníka), tak vzťah medzi poisťovateľom a poistením škodcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (zákona o povinnom zmluvnou poistení). Tento vzťah medzi poisťovateľom a poistením je určený a vzájomné plnenie je limitované zákonnými zmluvnými poistnými podmienkami, ktoré upravujú napríklad do akých limitov je

poisťovateľov povinný a komu plniť pri náhodnej poistnej udalosti, prípadne v akých prípadoch a do akého rozsahu si môže, ak za poisteného škodu nenahradí, uplatniť u poisťovateľa regresný nárok voči poistenému škodcovi a podobne.“

3. Vzťah poškodeného a poisťovateľa škodcu je vzťahom špecifickým vyplývajúcim zo záväzku poisťovateľa z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla voči poistenému škodcovi plniť náhradu škody priamo poškodenému, pričom poškodenému osobitný zákon o povinnom zmluvnom poistení dáva i priamy nárok voči poisťovateľovi na plnenie, ktorým mu bude táto škoda nahradená (v § 15 ods. 1). Povinnosť poisťovateľa plniť poistné plnenie priamo poškodenému je teda záväzkom poisťovateľa voči poistenému (škodcovi) vyplývajúci z ich zmluvného poistného vzťahu (§ 823 Občianskeho zákonníka, § 4 a § 15 ods. 1 veta prvá zákona o povinnom zmluvnom poistení), teda plní poškodenému aj keď si tento priamo náhradu škody voči nemu neuplatní. Táto povinnosť mu vyplýva z poistnej zmluvy uzavretej so zodpovedným škodcom ako poisteným, resp. zo zákona o povinnom zmluvnom poistení. V prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, prípadné premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t. j. premlčanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 Občianskeho zákonníka sa posudzuje podľa ustanovení o behu premlčacej lehoty pri náhrade škody upravenej v Občianskom zákonníku, teda podľa § 106 Občianskeho zákonníka (na ktoré ustanovenie odkazuje zákonná poznámka č. 22 pri § 15 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení). Z § 15 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení (a poznámky k nemu) teda jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 Občianskeho zákonníka ako sa domnieva žalovaná. Nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi a nárok na náhradu tejto škody voči škodcovi sa však premlčujú samostatne. Poškodený preto v snahe predísť premlčaniu nároku si musí svoj nárok uplatniť voči každému povinnému subjektu včas (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/9/2013 z 27. augusta 2014). Uplatnenie nároku len voči jednému z povinných subjektov (napr. len voči škodcovi) neznamená uplatnenie nároku aj voči druhému povinnému subjektu (napr. voči poisťovateľovi). Medzi poškodeným a poisťovateľom aj v prípade priameho nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, nejde o vzťah zodpovednosti za škodu, nakoľko zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu, teda škodcom (poisťovňa ním nie je). Poškodený sa ani nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia škodcu (neviaže ho zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie je jej účastníkom a ani sa nestáva účastníkom tohto vzťahu po poistnej udalosti), má len v zmysle osobitného predpisu priznaný osobitný priamy nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi zo zákonného zmluvného poistenia škodcu upravený v § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení je posilnením postavenia poškodeného pri tomto type náhrady škody. Ide o zvýšenú ochranu poškodeného, aby jeho právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému.“

4. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 227/2021 z 30.3.2023, a to z bodu 11 odôvodnenia plynie cit: „Ako je zrejme z obsahu § 104 OZ, tento konkrétne uvádza začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na plnenie z poistného a to rok po poistnej udalosti. Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že táto úprava bola prijatá v prospech poisťovateľov, poskytujúc im dlhšie časové obdobie pre zadováženie si podkladov k poistným udalostiam. Aj keď § 106 OZ hovorí všeobecne o dĺžke premlčacej doby pri nárokoch na náhradu škody, toto všeobecné ustanovenie nie je možné vzťahovať na začiatok premlčacej doby pri nárokoch z poistného plnenia, a to i keď má vo väčšine prípadov charakter náhrady škody (v iných prípadoch, ako je hore uvedené i náhrady nemajetkovej ujmy). Rozdielna v takýchto nárokoch je len dĺžka premlčacej doby, avšak posun o rok, ako je uvedený v § 104 OZ, je pri všetkých nárokoch, vyplývajúcich z poistného plnenia (pozri aj 9Cdo/181/2020.“

5. Súd však poukazuje tiež na odôvodnenie zbierkového rozhodnutia obchodnoprávneho kolégia pod č. R 37/2022 zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2022 cit.: „Vzťahy medzi škodcom, poškodeným a poisťovateľom navzájom je potrebné rozlišovať. Zatiaľ čo vzťah poškodeného a škodcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla (vyplývajúci z § 427 a nasl. OZ), tak vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla). Tento vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je určený a vzájomné plnenie je limitované zákonnými i zmluvnými poisťovacími podmienkami, ktoré upravujú napr. do akých limitov je poisťovateľ povinný a komu plniť pri nastaní náhodnej poistnej udalosti, prípadne v akých prípadoch a do akého rozsahu si môže, ak za poisteného škodu nahradí, uplatniť poisťovateľ regresný nárok voči poistenému škodcovi a pod. Vzťah poškodeného a poisťovateľa škodcu je vzťahom špecifickým vyplývajúcim zo záväzku poisťovateľa z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla voči poistenému škodcovi plniť náhradu škody priamo poškodenému, pričom poškodenému osobitný zákon o povinnom zmluvnom poistení dáva i priamy nárok voči poisťovateľovi na plnenie, ktorým mu bude táto škoda nahradená (v § 15 ods. 1). Povinnosť poisťovateľa plniť poistné plnenie priamo poškodenému je teda záväzkom poisťovateľa voči poistenému (škodcovi) vyplývajúci z ich zmluvného poistného vzťahu (§ 823 OZ ; § 4 a § 15 ods. 1 veta prvá zákona o povinnom zmluvnom poistení), teda plní poškodenému aj keď si tento priamo náhradu škody voči nemu neuplatní. Táto povinnosť mu vyplýva z poistnej zmluvy uzavretej so zodpovedným škodcom ako poisteným, resp. zo zákona o povinnom zmluvnom poistení. V prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, prípadné premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy, ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t. j. premlčanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 OZ sa posudzuje podľa ustanovení o behu premlčacej lehoty pri náhrade škody upravenej v Občianskom zákonníku, teda podľa § 106 OZ (na ktoré ustanovenie odkazuje zákonná poznámka č. 22 pri § 15 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení). Z § 15 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení (a poznámky k nemu) teda jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 OZ . Nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi a nárok na náhradu tejto škody voči škodcovi sa však premlčujú samostatne. Poškodený preto v snahe predísť premlčaniu nároku si musí svoj nárok uplatniť voči každému povinnému subjektu včas (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCDo/9/2013 z 27. augusta 2014). Uplatnenie nároku len voči jednému z povinných subjektov (napr. len voči škodcovi) neznamena uplatnenie nároku aj voči druhému povinnému subjektu (napr. voči poisťovateľovi). Medzi poškodeným a poisťovateľom aj v prípade priameho nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, nejde o vzťah zodpovednosti za škodu, nakoľko zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu, teda škodcom (poisťovňa ním nie je). Poškodený sa ani nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia škodcu (neviaže ho zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie je jej účastníkom a ani sa nestáva účastníkom tohto vzťahu po poistnej udalosti), má len v zmysle osobitného predpisu priznaný osobitný priamy nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi zo zákonného zmluvného poistenia škodcu upravený v § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení je posilnením postavenia poškodeného pri tomto type náhrady škody. Ide o zvýšenú ochranu poškodeného, aby jeho právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému.“

6. S poukazom na vyššie uvedené prvoinštančný súd následne poukázal na to, že ide o nejednotnosť rozhodovania najvyšších súdnych autorít, avšak do doby jej zjednotenia súd pri tejto právnej otázke vychádza z odôvodnenia rozhodnutia najvyšších súdnych autorít zverejnených v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdu SR č. 3/22 pod č. 37, a teda vychádza zo záveru, že ust. § 104 Občianskeho zákonníka sa na daný prípad neaplikuje.

7. Poukázal na to, že predmetná žaloba vo veci bola podaná dňa 2.5.2024. Zároveň konštatoval, že v danom prípade objektívna premlčacia doba začala plynúť od 17.12.2021, t. j. v deň, keď došlo k dopravnej nehode, preto trojročná objektívne premlčacia lehota uplynula by 17.12.2024, do času podanej žaloby neuplynula. Iná však situácia je pri subjektívnej premlčacej dobe, ktorá je dvojročná a plynie od doby, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty podľa ust. § 106 ods. 1 je viazaný na moment, keď poškodený nadobudne

dostatočne preukázateľné informácie o škode a o skutočnostiach, ktoré mu umožnia identifikovať konkrétny subjekt zodpovedný za škodu. Poukázal na to, že žalobkyňa vedela kto za škodu zodpovedá, pričom uvedené plynie jednak z čestného prehlásenia vodiča motorového vozidla, ktoré spôsobilo škodu – D. B., ale aj zo záznamu o dopravnej nehode spísaného dňa 17.12.2021. Žalobkyňa vedela, že poisťovateľom škodcu je žalovaná, nakoľko si u nej uplatnila dňa 4.1.2022 náhradu škody, tzn. že najneskôr dňa 4.1.2022 vedela kto za škodu zodpovedá.

8. Dal do pozornosti, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nároku na náhradu škody voči poisťovateľovi podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je podľa ust. § 106 ods. 1 rozhodujúci okamih, keď sa poškodený preukázateľne dozvedel o výške škody a o tom, kto za ňu zodpovedá a nie okamih doručenia oznámenia o výsledku poistného šetrenia zo strany poisťovateľa, ktorým poisťovateľ len oznamuje poškodenému, či a v akom rozsahu poskytne poškodenému plnenie na uplatnený nárok na náhradu škody (4Obdo/9/2021, publikované pod R 36/22).

9. Konštatoval, že z obsahu spisu plynie, že faktúra spoločnosti AUTOSERVIS KOZMA, s.r.o., vo výške 2.771,30 eur bola žalobkyni vystavená 25.4.2022, preto sa tohto dňa dozvedela žalobkyňa o výške škody a subjektívna premlčacia lehota uplynula 25.4.2022. Z tohto dôvodu bol názoru, že žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty a žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo konštatované, že na prípady z povinného zmluvného poistenia sa nevzťahujú ust. § 104 Občianskeho zákonníka, pričom toto rozhodnutie bolo vynesené v obchodnom kolégiu. Nebol zohľadnený spotrebiteľský charakter sporu a bolo povinnosťou súdu ex offio preskúmať prijateľnosť zmluvného ustanovenia, poistnú zmluvu a VPP, nakoľko po jej preskúmaní sa javí, že toto nie je v súlade s ochranou spotrebiteľa, keďže v danom prípade sa jednalo o havarijné poistenie a samotná skutočnosť ako došlo k nehodovému deju, nemôže ovplyvniť povinnosť žalovanej plniť poistné plnenie. Má za to, že súd vo veci nesprávne vyhodnotil právny základ posúdenia plynutia premlčacej doby vzhľadom na to, že ide o nárok z povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel a je potrebné aplikovať pre takýto prípad ust. § 104 OZ, ktorý špeciálne upravuje premlčanie práv na plnenie z poistenia a stanovuje premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť jeden rok po poistnej udalosti. Toto ustanovenie leg specialis vo vzťahu k ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje subjektívnu trojročnú lehotu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/252/2021.

11. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal k náhrade trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania. K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

12. Krajský súd v Prešove, ďalej len „odvolací súd“ príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) následne po tom, čo preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, oboznámil sa so spisovým a listinným materiálom nachádzajúcimi sa v spise a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

13. Niet pochýb o tom, že žalobkyňa sa domáha náhrady škody vo výške 2.771,33 eur s príslušenstvom z titulu poškodenia jej motorového vozidla, do ktorého narazilo vozidlo škodcu, poisteného u žalovaného. Škoda, ktorá mala byť spôsobená osobným motorovým vozidlom, keď pri vychádzaní na štvorprúdovú cestu vodič motorového vozidla Mercedes Benz, ktorý patril žalobkyni, dával prednosť vozidlám idúcim po hlavnej ceste tak, že zastavil svoje vozidlo, pričom vozidlo, ktoré išlo za ním, narazilo do zadnej časti jeho vozidla. Predmetné vozidlo dala opraviť, pričom AUTOSERVISOM KOZMA, s.r.o. jej bola vystavená faktúra na sumu 2.771,33 eur, ktorú uhradila. Predmetnú udalosť a nárok uplatnila dňa 17.12.2021. Neskôr žalovaná listom zo dňa 3.5.2022 oznámila ukončenie škodovej udalosti, bez poskytnutia náhrady poistného plnenia s odôvodnením, že titulom poistenia nezodpovedá za poškodenie, lebo ku škodovej udalosti nemohlo prísť týmto spôsobom, ako ju žalobkyňa popisuje. Pritom vodič poisteného vozidla D.

B. na mieste dopravnej nehody sám uznal svoje zavinenie, ako vyplýva aj z vykonanej ohliadky, a potvrdil popis priebehu škodovej udalosti.

14. Prvoinštančný súd v rámci vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

15. Dňa 17.12.2021 v čase o 12:30 došlo k dopravnej nehode medzi automobilom Fiat Ducato, EČV: D., a Mercedes Benz, EČV: D., v dôsledku ktorej došlo ku škode na vozidle Mercedes Benz, čo plynie zo záznamu o dopravnej nehode.

16. Vlastníkom motorového vozidla Mercedes Benz je žalobkyňa.

17. Škoda na motorovom vozidle Mercedes Benz bola vyčíslená na sumu 2.771,33 eur, čo plynie z predloženej faktúry č. XXXXXXXX vystavenej dňa 25.4.2022 spoločnosťou AUTOSERVIS KOZMA s.r.o. Predbežná kalkulácia nákladov na opravu činila sumu 2.623,25 eur.

18. Motorové vozidlo Fiat Ducato bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, voči ktorému si žalobkyňa dňa 4.1.2022 uplatnila nárok na náhradu škody.

19. Z oznámenia o ukončení škodovej udalosti zo dňa 3.5.2022 plynie, že žalovaný žalobkyni neposkytne náhradu poistného plnenia z dôvodu, že k uvedenej škodovej udalosti nemohlo prísť takým spôsobom a v uvádzanom rozsahu, ako opisuje v uplatnení nároku na náhradu škody. Poškodenie na vozidlách vzájomne nezodpovedajú výškovo, charakterom a rozsahom jednotlivých poškodení, na základe čoho je z technického hľadiska vylúčené, že vozidlo škodcu spôsobilo ňou deklarované poškodenia.

20. Z posúdenia možnosti vzniku poškodenia v E. XXXXXXXXXX z 2.5.2022 F. vyplýva, že škoda nemohla byť spôsobená vozidlom škodcu, nakoľko stopy po kontakte a rozsah poškodenia nie je možné vzájomne priradiť v jeho celom zdokumentovanom rozsahu.

21. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX G. H. I. plynie, že na základe zistených hlavných a podstatných poškodení na obidvoch vozidlách je možné z technického hľadiska usúdiť, že výškovo (geometricky) tieto poškodenia a výškové úrovne spolu korelujú, teda výškovo sa zhodujú, z čoho je možné prijať technický záver, že ku vzájomnému kontaktu predmetných vozidiel došlo popísanými časťami. Popísané poškodenia pravej prednej časti vozidla Fiat Ducato, EČV: D., svedčia o tom, že pravou prednou časťou tohto vozidla došlo ku kontaktu (nárazu) s cca stredom zadného nárazníka vozidla zn. Mercedes Benz, EČV: D..

22. Z odborného stanoviska k znaleckému posudku spoločnosti F. z 14.11.2024 plynie, že s tým, že došlo k stretu vozidiel je možné len súhlasiť a nie je možné jednoznačne vylúčiť. no podstatou jeho pôvodného vyjadrenia je to, či pri strete vozidiel došlo k zdokumentovaným poškodeniam, čiže vzniku škody. V znaleckom posudku autor vôbec nerieši stopy na vozidlách, ich porovnanie a určenie ktoré alebo všetky vznikli pri deklarovanom strete vozidiel. najjednoduchšie riešenie je poškodenie vzájomne porovnať, zistiť ich kompatibilitu a to porovnať ich fyzicky na fotografiách priložených k sebe, prípadne vzájomným prekrytím. Keďže ide o stret telies z rovnorodého materiálu - plastu, tak vzniknuté stopy sa prejavujú na obidvoch stranách. Poukázal na fotografiu č. 16.

23. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, ktoré spočívali v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), viazaný aj ustálenou súdnou praxou zakotvenou v článku 2 ods. 2 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, dôvody odvolania, listinný materiál nachádzajúci sa v spise, oboznámil sa s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, berúc do úvahy aj judikatúru uvedenú v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdu Slovenskej republiky pod č. 3/22 a konštatuje, že prvoinštančný súd správne právne vyhodnotil skutkové okolnosti prípadu a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím prvoinštančného súdu.

24. Podľa ust. § 104 OZ, pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

25. Podľa ust. § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody

premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

26. Podľa ust. § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2021 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

27. Z obsahu spisového materiálu bez pochyb vyplýva, že predmetnú žalobu žalobkyňa podala dňa 2.5.2024. Z dokazovania prvoinštančným súdom súd skutkovo ustálil, že faktúra spoločnosti AUTOSERVIS KOZMA vo výške 2.771,33 eur, ktorá bola žalobkyni vystavená dňa 25.4.2022, ňou žalobkyňa uhradila opravu vozidla. Preto bolo na prvoinštančnom súde vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej sa zaoberať tým, či nárok žalobkyne je premlčaný alebo nie. Správne prvostupňový súd poukázal na jednotlivé rozhodnutia najvyššieho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia (4Cdo/53/2023, 7Cdo/227/2021, R 37/2022), z ktorých vyvodil prijatý právny záver o tom, že žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá žalobkyni začala plynúť dňom 25.4.2022, kedy sa dozvedela o výške škody a subjektívna premlčacia lehota jej uplynula dňa 25.4.2024. Pritom žaloba bola podaná 2.5.2024.

28. V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd odkazuje na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré boli predmetom riešenia otázky premlčania daného nároku, a to uznesenie NS SR 5Obdo/32/2021, 4Obdo/9/2021 (R 36/22), ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove riešiaci podobný nárok a podobnú situáciu v konaní pod sp. zn. 14Co/10/2024, 22Co/5/2025, 3Co/41/2024, 8Co/44/2023, z ktorých vyplýva ten právny záver, že v danom prípade si poškodený uplatňuje priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, pričom premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy, ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, teda podľa ust. § 106 Občianskeho zákonníka, na ustanovenie ktoré odkazuje aj úprava, resp. poznámka č. 22 k ust. § 15 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení.

29. Z ust. § 15 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení (a poznámky k nemu uvedenej) jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 Občianskeho zákonníka. Tento priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi vyplýva zo zákonného zmluvného poistenia škodcu upravený v § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a je posilnením postavenia poškodeného pri tomto type náhrady škody, v zmysle tom, aby jeho právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený poruší poisťovateľovú zmluvu.

30. Správne prvoinštančný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/227/2021, v zmysle ktorého bolo na mieste stanoviť plynutie premlčacej doby, resp. jej začiatok, pretože v zmysle ust. § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky. V danom prípade objektívna premlčacia doba začala plynúť od 17.12.2021, teda v deň kedy došlo k dopravnej nehode, pričom subjektívna premlčacia doba, ktorá plynula v rámci objektívnej, bola viazaná na moment, keď sa poškodený dozvie o škode. Bez pochyb za moment, ktorým sa dozvedela o výške škody, bol pre žalobkyňu deň, kedy bola vystavená faktúra, 25.4.2022. S týmto právnym záverom sa stotožnil aj odvolací súd.

31. Preto vyššie uvedené konštantnej judikatúre zodpovedal záver prvoinštančného súdu, že žalobkyňa mala vedomosť o výške vzniknutej škody dňom vystavenia faktúry 25.4.2022, lehota, ktorá uplynula 25.4.2024.

32. V prejednávanej veci nebolo možné aplikovať ust. § 104 Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa vo vzťahu k poisťovni bola poškodenou a jej nárok na uplatňovanie vyplývala zo zákona č. 389/2021 Z. z., konkrétne ust. § 15 ods. 2, ktoré príslušnému ustanoveniu v poznámke pod čiarou, odkazuje na ust. § 106 Občianskeho zákonníka.

33. V danom prípade je dôvodné zdôrazniť, že ide o vzťah poškodenej k poisťovni škodcu (žalovaného), s ktorou bol v zmluvnom vzťahu – len žalovaný. Žalobkyňa nebola so žalovaným v žiadnom spotrebiteľskom vzťahu založeným zmluvou.

34. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 a § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).